

Els arguments dels acusats del 17-A flaquegen en la primera setmana de judici

Els primers testimonis desacrediten la tesi de les defenses, segons la qual els presumptes membres de la cèl·lula de Ripoll desconeixien les intencions dels terroristes

El primer dia de judici dels atemptats del 17-A | Pool EFE

Primera setmana del judici als atemptats del 17-A superada. El cronograma previst per l'Audiència Nacional ja ha saltat pels aires i el protagonista indiscutible de les primeres sessions ha estat el president del tribunal, el jutge Alfonso Guevara, (<https://www.naciodigital.cat/noticia/211426/jutge-guevara-va-rigor-impertinencia>) que ha tret de polleguera els advocats de l'acusació amb les seues esbroncades -l'advocat Jaume Alonso-Cuevillas ha estat un dels seus objectius- i el seu ja habitual "pregunta impertinent". A la sala han declarat els tres acusats, els principals investigadors de l'atemptat, i algunes víctimes. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/211584/pare-nen-tres-anys-mort-17-a-aquell-silenci-no-oblidare-mai>) Encara falten desenes de testimonis que aniran desfilant per la seu de San Fernando de Henares fins a mitjans de desembre.

En les primeres quatre sessions ha quedat clar que els arguments de les defenses flaquegen: els advocats de Mohammed Houli, Driss Oukabir i Saïd Ben lazza tenen problemes per desvincular els tres joves de la cèl·lula de Ripoll i de les intencions terroristes que tenien. Els dos noms més assenyalats han estat els de Houli i Oukabir, mentre que lazza es manté en un segon pla. La

petició de penes, de fet, ja va en este sentit. Els dos primers acusats són els que s'enfronten a condemnes més llargues de presó, mentre que al tercer se li atribueix un paper més secundari i els testimonis l'han incriminat molt menys.

Mohammed Houli, supervivent de l'explosió d'Alcanar, va declarar en comptagotes i només a preguntes de la seua defensa. Va dir, concretament, que no compartia els objectius de la cèl·lula de Ripoll, que el van obligar a enregistrar els preparatius dels explosius i que es penedia del que havia passat. En certs moments va semblar que l'estratègia defensiva no estava pactada i que l'acusat va decidir no respondre sense el consentiment de la seua advocada. De fet, quan la lletrada va intentar aportar vídeos atenuants de Houli, el jutge no li ho va permetre perquè l'acusat no havia volgut respondre sobre la qüestió.

[noticiadiari]2/211584[/noticiadiari]

Els arguments de Houli han flaquejat per altres motius. La defensa del jove va intentar dimecres acreditar que havia col·laborat amb la policia just després de l'explosió d'Alcanar i que, gràcies a ell, s'havia pogut desmantellar la cèl·lula i fer passes significatives en la investigació. L'estratègia, almenys per ara, ha fracassat.

Els principals investigadors dels Mossos, així com els agents que van prendre declaració a Houli a l'hospital de Tortosa, on va ingressar després de l'explosió, ho van descartar. "La seua declaració va ser molt poc útil, no va aportar informació que resolgués tots els enigmes del cas", va apuntar un dels testimonis. De fet, en un primer moment, Houli va dir que la deflagració es va produir perquè intentaven fabricar "petards".

Oukabir i la contrasenya del mòbil

Driss Oukabir també s'enfronta a llargues penes de presó. Ell sí que va declarar, però només va respondre a les preguntes de la seua defensa i va ser molt vehement en les explicacions. Durant les declaracions dels testimonis, se l'ha vist fent gestos d'incredulitat i desaprovació des de la peixera on segueixen el judici els tres acusats. Oukabir, germà d'un dels terroristes morts, va llogar la furgoneta que després atemptaria a la Rambla. En la seua declaració, però, es va desmarcar totalment dels fets i es va definir com una persona integrada, que feia una vida "normal". Una normalitat que ell definia com el consum de drogues i no exercir el fet religiós.

[noticiadiari]2/211426[/noticiadiari]

Els testimonis, però, també han descartat estes afirmacions. Malgrat que el jutge Guevara no hi va donar importància, un dels testimonis va dir dijous que la contrasenya del mòbil de Driss era "Allahu Akbar" (Al·la és el més gran), un element que xoca amb la insistència de l'acusat en allunyar-se de l'Islam. També va dir que no coneixia les intencions de la cèl·lula terrorista, de la qual el seu germà Moussa en formava part, però els dos màxims responsables de la investigació van atribuir-li, tant a ell com a Houli, una participació activa a l'hora de preparar els atacs.

Els atacs que es van començar a preparar l'octubre de 2016, tot i que la cèl·lula s'havia començat a gestar el 2015, amb l'arribada d'Abdelbaki Es-Satty a Ripoll. Segons els investigadors, Driss entra a la cèl·lula a mitjans de 2017 i diversos testimonis l'ubiquen a Alcanar abans dels atemptats. Malgrat que els testimonis que han declarat fins ara no poden relacionar-lo amb l'imam, sí que creuen que el coneixia perquè, quan va ser detingut -a banda de llançar amenaces de mort contra els agents-, va dir que tot era culpa d'Es-Satty.

[noticiadiari]2/211410[/noticiadiari]

Iazza, menys protagonisme

El paper de Saïd Ben Iazza és més secundari. La pròpia Fiscalia ja demana per ell penes sensiblement inferiors a les dels altres dos acusats i se'l jutja per "col·laboració" amb organització terrorista. Dels tres joves, és el que ha tingut menys protagonisme fins ara i els testimonis que han comparegut han explicat que se'l va començar a investigar perquè van trobar un tiquet de

compra amb el seu nom a les runes de l'explosió d'Alcanar. El ministeri fiscal creu que lazza va deixar la documentació i una furgoneta per fer unes compres.

Ell no les va fer directament i, com s'ha dit al judici, no va ser ni la primera opció dels membres de la cèl·lula a l'hora de buscar ajuda. En qualsevol cas, amb la seua documentació es van comprar 340 litres de peròxid d'hidrogen per elaborar explosius. Tot i este menor protagonisme, els investigadors sí que han pogut acreditar que el telèfon mòbil de lazza va ser prop del xalet d'Alcanar i també d'alguns dels membres de la cèl·lula, que freqüentaven la botiga de carn halal que el jove regentava a Vinaròs.

La batalla paral·lela de Guevara i Cuevillas

Més enllà dels tres acusats i les colpidores declaracions d'algunes de les víctimes del 17-A, el jutge Alfonso Guevara i la seua particular batalla amb l'advocat Jaume Alonso-Cuevillas s'ha endut també bona part del protagonisme en esta primera setmana de vista oral. Guevara va "llençar a les escombraries" una prova de Cuevillas (<https://www.naciodigital.cat/noticia/211459/tribunal-17-a-llenca-escombraries-prova-cuevillas-sobre-adn-imam-ripoll?rlc=an>) sobre l'ADN de l'imam de Ripoll i dijous va amenaçar el lletrat de queixar-se de la seua actitud al Col·legi d'Advocats. En declaracions a **NacióDigital**, Cuevillas - que representa Javier Martínez, el pare del nen de tres anys mort a les Rambles- treu importància als estirabots del president del tribunal i lamenta que el judici no servirà per "saber tota la veritat".

Cuevillas és crític amb com s'ha desenvolupat la causa, ja des de la pròpia investigació, que ha descartat algunes de les qüestions que per a aquesta defensa són essencials. "El judici no servirà per saber la relació de l'imam amb el CNI, les connexions internacionals de la cèl·lula, si Es-Satty és viu o mort ni per què Espanya no controlava la compra de precursors d'explosius", lamenta. La seua estratègia de defensa, pilotada amb l'advocat Agustí Carles, s'enfoca a l'estranger, on esperen que es pugui jutjar l'atemptat del 17-A de la mà d'altres víctimes: "Hem d'esgotar el procediment a Espanya i després poder plantejar accions a justícies estrangeres".